

РЕШЕНИЕ

№ 3097

гр. София, 09.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12135** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл.107 ал.2 от ЗАвтП.

Образувано е по жалба вх.№ РД-14-2965/2/29.11.21г на Л. Т. Ф. от [населено място] против Заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-2965/20.10.21г на Директор на РД"АА"-С. ИА „АА“, с която на осн. чл. 106а ал.1 т.1 б."а" и т.4 б."б" от ЗАвтП се налага ПАМ- спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна рег.табела на лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 2 месеца, както и временно отнемане на свидетелството за управление на Ф.- до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година.

В жалбата се сочи, че заповедта е неправилна, проц. и мат. незаконосъобразна, издадена в противоречие с целта на закона и при неспазена форма, при неизяснена фактическа обстановка, като се моли за отмяната ѝ.В уточняваща жалба се допълва, че Ф. ползва автомобила/отбелязан е в талона като ползвател/- въз основа на договор от 14.12.20г за 24месечен лизинг, сключен със собственика [фирма], като не притежава Удостоверение за обществен превоз на пътници и товари, нито Лиценз на Общността, МПС-то не е включено в списък към Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.Обосновава се тежко финансово положение и необходимост ПАМ да бъде отменена, за да може Ф. да заработва средства за живот на семейството си и за изплащане на лизинга на автомобила.В съд.заседание адв. П. поддържа жалбата и потвърждава, че Ф. е извършил превозът на пътници, както е установено от органа, но това е било инцидентен случай, като е бил

подведен от онлайн-обява за работа.Към датата на края на устните състезания-16.05.22г- жалбоподателят все още няма издадени Удостоверение за обществен превоз на пътници и товари, нито Лиценз на Общността, МПС-то не е включено в списък към Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, т.е. нарушението все още не е отстранено. ПАМ обаче вече е изпълнила целта си и следва да се отмени, за да може Ф. да работи като шофьор/каквато е професията му/.Моли се в условията на алтернативност Съдът да намали наложените ПАМ до мин.размер по закон, тъй като автомобилът е единственото средство за препитания на Ф., не е действал с умисъл да извърши нарушение, постигнати са целите на ПАМ и вече е изтекъл срока по т.1 от ЗПАМ/2месечен/.

Ответникът Директор на РД"АА"-С. ИА „АА“ не се явява или представлява и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 ал.1 от АПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Ф. е ползвател, вписан като такъв в талона на лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] -собственост на [фирма], като го управлява на осн. Договор от 14.12.20г за 24месечен лизинг. Жалбоподателят не притежава необходимите документи /нито към датата на ЗПАМ, нито към края на устните състезания-потвърдено от адв. П./ - Удостоверение за обществен превоз на пътници и товари, Лиценз на Общността, а МПС-то не е включено в списък към Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници/заради липсата на които е издадена ЗПАМ/. В съд.заседание адв.П. потвърждава констатациите на органа за извършения от Ф. превоз на пътници, т.е. не оспорва извършеното нарушение, което е следното: на 19.10.21г около 12.51 часа в [населено място], [улица]-търг.център Т. М., при проверка от инспектор на РД"АА"-С. е установено, че Ф. извършва превоз на двама пътници срещу заплащане с лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] , по маршрут [населено място] [улица]/магазин Д." до [населено място], [улица]-търг.център Т. М., без да притежава Лиценз за извършване на превоз на пътници на територията на РБ, Лиценз за извършване на межд.превоз на пътници-Лиценз на Общността или Удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Видно от писменото обяснение на Ф.- извършил е превоза срещу заплащане от 12.90лв, като от 4-5 месеца се е регистрирал и работи за онлайн-платформата М., вече е превозил около 100 пътника по поръчки чрез тази платформа, знае, че извършва незаконна таксиметрова дейност, но е безработен от 6 месеца и се нуждае от доходи, тъй като е самотен баща на 9годишно момиченце/представени са доказателства за това/.

Издадена е обж. Заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-2965/20.10.21г на Директор на РД"АА"-С. ИА „АА“, с която на осн. чл. 10ба ал.1 т.1 б."а" и т.4 б."б" от ЗАвтП се налага ПАМ- спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна рег.табела на лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] - до отстраняване на нарушението, то за не повече от 2 месеца, както и временно отнемане на свидетелството за управление на Ф.- до отстраняване на нарушението, но за не повече

от 1 година. Заповедта е връчена на 15.11.21г, жалбата до Съда е от 29.11.21г.

Видно от съдържанието на Заповедта- отнетата табела се връща след отстраняване на нарушението/не е отстранено до края на устните състезания/ или след изтичане на срока на ПАМ по т.1 от диспозитива /в случая 2 месеца, считано от 19.10.21г, т.е. 19.01.22г/ и заплащане на глобата по НП. Нарушението е установено с АУАН № 297288/19.10.21г, като няма данни за издадено НП, респ. дали е обжалвано, респ. Дали глобата по него е платена.

Съдът в съд.заседание изрично е указал , че срокът на ПАМ по т.1 от ЗПАМ е изтекъл /на 19.01.22г/, като жалбоподателят следва да отправи искане до ответника- за връщане на рег.табела на МПСто/според Заповедта, за да се върне табелата,следва да е платил и глобата по НП/. Съдът намира обаче, че жалбата и срещу т.1 от диспозитива на ЗПАМ е допустима/въпреки, че срокът на самата ПАМ по т.1 е изтекъл/, доколкото за да упражни евентуално правата си по ЗОДОВ-жалбоподателят има правен интерес и понастоящем да установи дали изначално ПАМ и по т.1 от диспозитива е била законосъобразна.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК ,от компетентността на Съда е да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 107 ал.1 от ЗАвтП, в кръга на предоставените му по делегация правомощия със Заповед на ИД на ИА“АА“ с № РД-01-43/23.01.20г.

Оспорваният акт представлява мотивирана заповед по см. на чл. 107 ал.1 от ЗАвтП, като отговаря на общите изисквания за писмена форма по чл. 59 ал.1 от АПК и съдържа реквизитите по ал.2 от същия член, вкл. фактически и правни основания.

Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.Органът е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая съгл. чл. 35 от АПК, като не са останали неизяснени такива.Правото на защита на лицето не е било нарушено.

Съдът намира, че Заповедта е издадена и в съответствие с нормите на материалния закон. ПАМ е наложена за преустановяване извършването на адм.нарушение , видно от чл. 106а ал.1 от ЗАвтП. Действително налагането на ПАМ е правна възможност, като органът налага същата в пределите на своята оперативна самостоятелност, но при наличие на законовите предпоставки за това.Обж. Заповед е издадена на осн. чл. 106а ал.1 т.1 б.”а” от ЗАвтП /временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца: а) с което се извършва превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценз на Общността”/, както и на осн. чл. 106а ал.1 т.4 б.”б” от ЗавтП /” временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който: б) извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността – до

отстраняване на нарушението, но за не повече от една година”/. Не се оспорва от жалбоподателя , че е извършвал превоза, без да притежава изброените документи.

Видно от диспозитива на Заповедта, с т.1 е наложена ПАМ за “не повече от 2 месеца”, т.е. за една шеста от предвидения срок, докато по т.2 от диспозитива на Заповедта е наложена ПАМ за “не повече от една година”, т.е. за максималния предвиден срок в закона. Този двукратен подход на ответника при определяне на сроковете на двете ПАМ не е мотивиран по никакъв начин, като се явява и незаконосъобразен. След като първата ПАМ е наложена за една шеста от максималния законов срок, същото следва да важи и за втората ПАМ/при еднакви обстоятелства, тежест на нарушението, личност на нарушителя/, като няма видима за Съда причина- за втората ПАМ да се налага максималния предвиден размер/второто нарушение не е по-тежко от първото, личността на нарушителя е същата, обстоятелствата са същите/.

Правилно и законосъобразно органът е наложил двете ПАМ, като срокът на първата е изтекъл към края на устните състезания и не може да бъде намален тепърва от Съда. Срокът на втората ПАМ обаче е незаконосъобразно индивидуализиран от органа и следва да бъде намален от Съда- до срока на първата ПАМ - за “не повече от два месеца”.

При този изход на спора, на жалбоподател и ответник се дължат разноски съобразно уважената, респ. Отхвърлената част от жалбата. Никоя страна обаче не е претендирала разноски.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 и чл. 173 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-2965/20.10.21г на Директор на РД”АА”-С. ИА „АА“, в частта по т.2 от диспозитива, с която на осн. чл. 10ба ал.1 т.4 б.”б” от ЗАвтП се налага ПАМ “временно отнемане на свидетелството за управление - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година”, **КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК** на ПАМ по т.2 от диспозитива “временно отнемане на свидетелството за управление - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 2 месеца”, по жалба вх.№ РД-14-2965/2/29.11.21г на Л. Т. Ф. от [населено място].

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ РД-14-2965/2/29.11.21г на Л. Т. Ф. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-2965/20.10.21г на Директор на РД”АА”-С. ИА „АА“, в частта по т.1 от диспозитива, с която на осн. чл. 10ба ал.1 т.1 б.”а” от ЗАвтП се налага ПАМ “спиране от движение чрез сваляне и отнемане на предна рег.табела на лек автомобил Форд Мондео с рег. [рег.номер на МПС] - до отстраняване на нарушението, но за не повече от 2 месеца”.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия:

